

AMICULU SCÓLEI

fóia pentru naintarea invetiamentului si a educatiunei la Romani.

Ese im tóta Sambat'a. — Pretiulu abonamentului pentru provinciile austriace: pe anu 4 flor., pe siése luni 2 flor. 25 cr., pe trei luni 1 flor. 25 cr.; — éra pentru Romani'a: pe anu 30 piastrii (lei), si pe semestru 16 piastrii. — Pentru inseratiuni se vor respunde 5 cr. de serie. — Abonarea se face la postele c. r. si pela DD. corespondinti, si la tóte librariile.

Decursulu adunarei generale III. a Asociatiunei romane literarie tienute in 7. si 8. Septembre 1863 in Blasiu.

Éta si o a trei'a adunare a Asociatiunei nóstre literarie, si inca in unu locu a' carui nume farmeca animile toturor romanilor. Blasiulu este acestu locu memorabilu, carele cu istori'a politica si literara, carele cu ins'a-si viéti'a romanilor, atatu de multu este identificatu si contopitu, pre cumu suntu trupulu si sufletulu intre sine. Da, Blasiule, mai toti aceia cari astadi suntu totu atatea gema nestimabile in cunun'a romanimei mai alesu de dincóce, mai toti, dicu, suntu fiii tei sufletesci, si éta astadi se readuna cá se te mai véda si se sarute pamentulu teu, unde-a resarit prim'a óra sórele culturei si alu libertatii romanilor. Ér' aceia cari ocupati cu nisce cestiuni grave vitale, nu potu se iee parte cu trupulu la acestu festinu minervalu, voru participá de siguru cu spiritulu. — Dar' se lasamu aceste rapiri sufletesci, cari trebuie se le incerce tóta anim'a adeveratu romana, candu se transpórtă in suvenirile Blasiului.

Adunarea generala dela Blasiu a Asociatiunei se sperá a fi de nu mai splendida, mai lustruósa, dar' totusi mai grandiosa, mai insufleáta mai sublima decat cea de anu dela Brasovu. Inse evenimentele politice, acesti cârcel (spasmi) suflefesci, ce abstragu pe omu dela tóte

alte ocupatiuni ideale ba chiar' si materiale,— au incelatu aceste dulci sperantie, pentru-ca cea mai mare parte a membrilor Asociatiunei suntu ocupati in calitate de deputati la diet'a transilvana in Sibiu. Si astu-felu fórte pucini membri luara parte la adunarea d' estu tempu a Asociatiunei; nu lipsi inse o multime de publicu mai alesu, cumu si din mas'a poporului de prin pregiurulu Blasiului.

Ei veniá, sermanii, cu anim'a fripta dícundu ca dóra invetiatiui loru le voru spune: ce bine si usiurintia va se mai aduca diet'a in tiéra, si ca acolo in Blasiu suntu drepturile Romanilor, dar' in Sibiu si in Clusiu e numai necasulu si amarulu loru.

Escelent'i'a sa metropolitulu Siulutiu precum si presiedintele Asociatiunei Esclent'i'a sa Baronu Siagun'a, fiindu ocupati la dieta in Sibiu, nu potura se iee parte la acésta adunare. Si astu-felu in loculu presiedintelui presidà la adunare vicepresiedintele Asociatiunei d canonicu Timotén Cipariu.

Dumineca in 6. Sept. la 9 óre s'a tienutu sant'a liturgia in catedrala, dar' nainte d'a se incepe s. lit. s'a intonatu imnulu popularu si alte piese romane nativuale.

In 7. Sept. la 9 óre demanéti'a membruii s' aduna in catedrala si la propunerea lui Dr. P. Vasiciu s' alege o comisiune cu d. canonico G. Michali in frunte care se duce si invita pe d. v. presiedinte, care comitatul de numit'a comisiune si

intră în adunare între strugari entuziastice de „se traiésca“. După aceea se intonă imnul popular și alte canturi naționale, după care v. presedintele deschide adunarea cu o cuventare în care accentuă cu deosebire scările elementare, că mediul celu mai relevant pentru cultură poporului. Eră d. canoniciu Constantin Alutani scolându-se respunde și binevenitează adunarea în numele Excelenției sale d. metropolit, cum și în numele cetățenilor din Blașiu. Cuventatorulu arunca o privire peste tristă pusetiune a romanilor în tempurile trecute comparand-o cu cea de astăzi la care au ajunsu sub blandul și umanul sceptru alui Maiestatei sale Franciscu Iosifu, esprimandu totu d'odata vî'a multiemire pentru multele benefaceri și ingrijiri parintiesci ale acestui monarh. Aceasta cuventare fù primită de adunare cu intreite strigări de „se traiésca.“

In intielesulu programei urmă se respondă acuma secretarulu primaru d. G. Baritiu, dar nefiindu densulu de facia, luă cuventulu dlu Acsente Severu, și accentuă marea insemenetate ce-o are locul unde se află, Blasiulu, în istoria și viéti'a romanilor, — care cuventare asemnea fù primită cu „se traiésca.“ Dupa finirea acestor cuventari presidiulu face atenta adunarea ca numai secretarulu secundaru este de facia, prin urmare i va fi greu a duce numai singuru protocolulu, și astu-fel spre usiorare se i se dee ajutoru. In urma acestei propuse-tiuni se alegu doi notari in persoanele dd. Dr. Hodosiu și Ioane Groze. La propunerea presidiului se cetește catalogulu membrilor, și se află ca de facia suntu 61 membri. După acea urmăza cetirea membrilor celoru noi, despre cari adunarea are d'a decide in intielesulu §. 23 din statute, ca se se primésca séu ba. Adunarea la interpelarea presidiului i primesc cu unanimitate. Dintre acești noi membri diece suntu fundatori, și anume Simione Popoviciu septemviru in Pesta, Antoniu Mocioni de Foen,

Giorgiu Mocioni de Foenu, Contele Emericu Mico, principale Georgiu Brancoveanu, Comuna romana Neseudu, Basiliu alias Ladislau Popu vice-presidente guvernialu, Demetru Moldovanu consiliariu aulicu, și Baronulu Alessandru Vasileco proprietaru in Cernautiu, — eră membri ordinari suntu 51. Se redica apoi mai multe voci dicandu ca desă densii scănu ca au platitul tacă statutara pe anulu 1863, densii totusi nu si-au auditu cetindu-li-se numele intre membrii Asociatiunei. Secretarulu se vede silitu a dă desluciri la aceste interbelatiuni, și anume dicea comitetulu Asociatiunei in 2. Sept. 1862 a adus unu conclusu in urmă caruia pe anulu 1862 numai aceia se considera de membri ai Asociatiunei, cari incepandu din 1. Novembre pana in ultim'a Decembrie 1862 au respunsu tacă in intielesulu §. 6. din statute, eră pe anulu 1862 se considera numai aceia de membri cari incepandu dela prim'a Ianuaru voru fi respunsu tacă statutara.

La propunerea presidiului s' alege o comisiune costatăre din 5 membri, la care se se potă inserie aceia cari voru a se face membri ai Asociatiunei. Urmăza apoi cetirea raportului cuprinditoru de afacerile comitetului dela 2. Sept. 1862 pana in 4. Aug. 1863. Dupa care secretarului secundaru pentru diligintă și exactitatea cu care a implinitu numerōsele sale afaceri, la propunerea presidiului, i se votăza multiemita unanimă, care se si ie la protocolu. In nefiintă'a de facia a casirului, controlorulu ceteșce raportulu despre venitele și expensele Asociatiunei dela adunarea din anulu trecutu 1862, pana la adunarea presenta, sumă totală e 23,009 fl. 67 cr.; spesele 2542 fl. 80 cr., deci activu: 20,466 fl. 87 cr. Dupa aceea presidiulu propune că se se aléga o comisiune care se revéda și se censureze acestu raportu respective raciutiniu. Propunerea se primesc unanime și se alegu urmatorii dd. Georgiu Mihali, Elia Vlasa, Demianu Moga, Nechita Ignatul,

Alesandru Micu, Iosifu Popu, Basiliu Petri, Ioane Pinciu, Ioane Cergedi si Ioane Balomiri, cari se insarcinéza că in siedint'a urmatore se relateze despre acést'a. — Nefindu archivarulu de facia presidiulu strapune apoi reportulu a-cestuiu despre biobletec'a si alte colectiumi ale Asociatiunei, d. Acsente Severu spre cetire. Din acestu reportu se vede ca mai multe carti au donatu Asociatiunei d. canoniciu Timoteu Cipariu, invetiatorulu primaru din Orlatu d. Moise Pangă si libreriulu Samuele Filtsch, caror'a li se si esprima multiemita si cu deosebire d. T. Cipariu care a promisu ca pre-cumul pan' acum'a asiá si d' aici inainte din tóte opurile sale esinđe va doná cate unu exemplariu pentru bibliotec'a Asociatiunei. Apoi la propunerea presidiului se alege o comisiune de 12 membri, care se prelimineze bugetulu Asociatiunei pe anulu 186^{3/4}. Presidiulu amanuéza acestei comisiuni suplic'a lui Demetriu Boiu, calfa de mesariu din Sighisióra, in care respectivulu cere unu stipendiu de 100 fi. pentru d'a poté continuá mai cu succesu artea sa, asemenea amanuéza presidiulu si rogarea lui Moise Branisce si Demetriu Recuciu stenografi, in care dinsii ceru premiulu ce se preliminase in bugetulu Asociatiunei la adunarea generala de anu.

Cu acést'a se termina afacerile si relatiunile economice ale Asociatiunei si se trece apoi la ordinea dilei, care erá: admiterea motiuniloru séu ale propusetiuniloru ce ar' avé se le faca unu membru séu altulu, cumu si ordinarea discusiunei loru. — Astu-fel se scóla Dr. Hodosiu si face interpellatiunea, ca cu ce dreptu a stramutattu presidiulu Asociatiunei terminulu adunarei generale din acestu anu, contra determinatiuniloru din §. 21 din statute, in acarui vertute numai adunarea generala precedenta poté decide tempulu si loculu adunarei generali ordinare pe anulu viitoru, ér' presiedintele numai in privint'a unei adunari estraordinare poté decide; ér' comitetulu si-a a-

rogatu siesi dreptulu pentru antai'a óra d'a amená terminulu adunarei generale, ér' mai tardiu a-lu defige pe 7. Sept.: din aceste consideratiuni d. Dr. Hodosiu cere că comitetulu Asociatiunei se se traga la respundere si se se justifice, ca pentru-ce a calcatu determinatiunile statutelor. D. Acsente Severu mai adauga ca comitetulu a mai comisu si acea anomalia, ca terminulu adunarei nu l'a publicat mai nainte cu 30 de dile, dupa cumu e determinat in §. 25 din statute. Astu-fel in privint'a motiunei d. Dr. Hodosiu se decide se se iee la desbetere in siedint'a de mane, adeca din 8. Sept. — Asesorulu Iosefu Popu propune că se se aléga o comisiune din sinulu adunarei generale care se censureze reportulu comitetulu catu se poté mai cu esactitate. Se nascu discusiuni. Unii pretindu ca d. Iosifu Popu prin ast'a ar' atacá secretariatulu, dinsulu declara ca nu vrè acést'a nici de cumu, ci numai lamurirea afaceriloru comitetului; dar' acésta motiune nefindu spriginita, precum s'ar' fi cuvenitul, cade. — Secretarulu secundaru interpeléza adunarea că se faca dispusetiunile necesare pentru - că se se potá vinde actele Asociatiune din anulu trecutu, cari stau tiparite fora că se potá scóte cheltuele facute cu tiparirea loru. In acésta privintia inca se decide, că se se tracteze in siedint'a viitóre. — Dr. Hodosiu mai face si acea motiune că adunarea generala se destineze pentru fia-care colectoru unu cercu anumitu, din care densulu are se primésca tacsele membriloru Asociatiunei; propusetiunea nefindu spriginita cade.

Cu acestea se incheia siedint'a la 1 ½ dupa amédi. Dupa amédi prandiu splendidu in palatulu metropolitanu. Sér'a balu, petreceri,amusari.

Siedint'a II. din 8. Septembre a. c.

Acésta siedintia se incepù la 8 óre demanéti'a, si tienù mai pana la 3 óre dupa amédi. Ea fu vióia si interesanta.

Mai antaiu d. prot. al' Turdei I. Antonelli cetesce disertatiunea sa intitulata: „poporulu romanu in constitutiune,” carea de si cam lunga — se asculta cu mare interesu si atentiu. Dup' aceea d. asesoriu Ios. Popu referă in numele comisiunei denumite pentru cercetarea socoteleloru casei Asociatiunei, si acele afandu-le acurate si esacte propune a se esprime multiemita respectiviloru domni. Apoi prof. gim. Ioane Moldoveanu cetesce preliminariulu speselorui Asociatiunei pre an. 1864 statatoriu in sum'a totale din 2730 fl. Dintr' a-cesta suma s'a destinatu că stipendie pentru ajutorarea tineriloru studiosi lipsiti de midilóce si cu purtare solida, 1600 fl. v. a.; că premii pentru progresulu in arti, scientie si meserii, inca s'a preliminatu unele sumisióre dupa norm'a observata de adunarea gen. dela Brasiovu din a. tr. Impartirea stipendieloru cum si a premieloru s'a incredintiatu comitetului Asociatiunei amesuratu principieloru propuse de a-dunarea gen.

S'a mai referitu prin d. Dr. Vasiciu unele petitiuni privitorie la premiulu de 100 fl. pentru sterografi, si 200 fl. pentru tenerii meseriasi cu aptitudinea de a se face maisteri, cari neaflanduse destulu de motivate in sensulu conditiuniloru recerute prin concursu, s'a strapusu comitetului spre a resolvá la ele in acestu sensu, aducanduse totu deodata conclusu, că pre viitoriu ad. gen. se nu se mai ocupe cu asemene petitiuni, care si altfel suntu de a se pertractá in siedintiele comitetului Asociatiunei. — D. I. P. Maiorul reportéza despre inserierea membrilor cu asta ocasiune, dela cari s'a primitu sum'a de 210 fl. v. a. Ér' dela balulu datu in folosulu fondului Asociatiunei cu acea ocasiune s'a primitu — dupa estragerea speselorui necesarii — 105 fl. v. a.

Fiinduca statorirea anului Asociatiunei pre 1. Ian. a datu ansa la reclamari, deórece cei inscrisi că membrii dupa adunarea gen. din a.

tr. adeca in lunile Septembre, Octobre, Noemb're si Decembre 1862, ne audindu cetirea nomenclatoru loru in catalogulu membrilor pre anului curentu 1863, inceputu cu 1. Ianuaru — s'a aflatu nemultiemiti, cu atât mai tare, cu cátu ca pote unii si-au uitatu séu pote n'au cettu decisiunea comitetului adusa in siedint'a din 2. Septembre 1862: asiá adunarea dupa desbateri infocate pro si contra, in urma cu majoritate a decisu, că anulu Asociatiunei se se compute dela o adunare gen. pan' la alt'a, adeca: că toti aceia cari pre restempulu dela tienut'a adunare pan' cu o dí inainte de inceperea urmatórei adunari, voru respunde tac's'a statutara se voru considerá de membri ai Asociatiunei, avendu votu in adunarea urmatória, prin urmare atât protocolulu membrilor cátu si protocolulu casei are de a se duce si incheiá dela o adunare pan' la alt'a. Ér' in cele ce se tienu de manipulare si ducerea protocolului agendelorui Asociatiunei, se se urmeze anulu solariu că si pana ací.

Secret. II. aratandu, ca fiindu ocupatu cu alte afaceri stricte oficiose, ne avendu nece unu ajutoriu in lucrarile scripturistice, apoi si din cau's'a sanetatiei (a slabitei vederi) nu mai pote portá singuru afacerile cancelariei Asociatiunei, se róga de adunarea gen. că séu se i se faca dispositiune de unu ajutoriu securu in persón'a unui individu liberu, séu se benevoiésca a-i primí dimisiunea, caci densulu e de convictiunea aceea, cumca e fórté delicatu lucru, a luá asupra-si o misiune carei se nu-i pótá corespunde dupa dorirea si acceptarea publicului, — mai alesu o misiune care are unu scopu atât de sacru, cum e scopulu junei nóstre Asociatiuni. — Acést'a dede ansa la desbateri interesante si infocate, in urma se decise, că stipendiati din Sibiu se dee mana de ajutoru secretariatului in afacerile scripturistice; — prin urmare dimisiunea secretariului nu se primí.

D. Dr. Hodosiu propune că presidiulu si

comitetulu se se justifice pentru stramutarea tempului adunarei gen. fiendu aceea in contra §-lui 21. din statute; d. jude regiu Elie Mace- lariu respunde, ca comitetulu nu e completu că se se pótá dá deslucirile cerute in acestu obiectu; altfeliu acést'a atinge numai presidiulu *) Secre- tariulu II. accentúa gravitatea si ponderosita- tea impregiurariloru tatajórie in viitorulu na- tiunalu, care a motivatu acésta stramutare, si cetece motivarea anunciuilui de amenarea adu- narei publicatu in Nr. 48 alu Telegrafului ro- manu. Maioritatea adunarei decide a se trece la protocolu propunerea dlui Hodosiu că conclu- su alu adunarei, cu aceea observare ca pre vii- toriu se nu se mai faca asemene stramutare de terminulu adunarei gen.

Sec. II. I. Rusu face motiune in privint'a actelor resp. protocóleloru adunarei gen., care s'au tiparitu cu spese insemnate, si acum jacu nevendute cu sutele de exemplare; adunarea decide că se se impartiésca gratis la membrii Asociatiunei, cu aceea observatiune inse, ca va depinde dela generositatea fia - carui membru doritoriu de prosperarea Asociatiunei, că se re- spundia pretiulu statoritu; ér' pe viitoru se se tiparésca mai pucine exemplare.

La propunea dlui Dr. P. Vasiciu se pri- mescu cu celu mai viu entusiasmu, de membrii onorari ai Asociatiunei: Esc. Sa d. cancelariu aulicu comitele de Nadásdi, unu barbatu cu merite stralucite pentru natiunea romana, intr' altele, in privint'a respectarei dreptului si tesaurului celui mai pretiosu alu unei natiuni, carea voiesce a avé viétia, adeca: dreptu- lui liberei usuari a limb ei natiunale ro- mane. Apoi fostulu consiliariu de scóle I. C. Schuller, meritatu in privint'a litera- turei romane; si in fine profesorulu de la academi'a c. r. de drepturi din Sibiu Dr. Senz, care a datu dovedi faptice, cumca iubesce si se intereséza de limb'a romana, carea a si invetiat'o si o vorbesee cu usioratate si acuratézia.

La propunerea presidiului, ca óre aduna- rea gen. viitoria unde se se tienă, se escara intre membrii adunarei döue pareri mai con- siderabile, unii erau pentru Gher'l'a, altii pentru Hatiegu; maioritatea inse se decise pentru Hatiegu, locu memorabilu in privint'a istoriei. Terminulu se puse pre 1. Augustu c. r. séu S. Ilie, 1864.

Cu acést'a siedint'a se incheia prin o cu- ventare a dlui v. presiedinte, la carea response d. Dr. Hodosiu; in urma se intonà din chorul canteculu: „desteptate romane“.

Asiá se tienù si a III. adunare gen. a Asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, carea desí nu fù numerósa in privint'a membriloru inscrisi — dar' fù destulu de numerósa din privint'a pu- blicului de facia, carele manifestà prin acést'a, ca scia a se interesá de cultur'a si luminarea sa.

Fragmente din istori'a pedagogicei.

III.

Ratichu.

In articulu precedentu promisesem a vorbi despre Ratichu, carele, că si Amosu Comnenu, a sistemi- satu si a redusu in o metoda simpla principiile pe- dagogice ale lui Baco si Montaigne.

Ratichu s'a nascutu in an. 1571 la Wilster in Hol- stein. Studiile gimnasiali si-le facù la Hamburgu, si terminandu aceste se duse la universitatea din Rostocu. Dupa ce-si terminà si aici studiile se duse la Amsterdamu si in Anglia, că se studieze limb'a ebreica si arabica. Elu si-castigase unu proviantu enormu de sciintie, dar' avé predilectiune de scriptele lui Baco, cari apoi lu-si condusera la studiulu metodicei. Elu vedea ca mas'a sciintieloru cresce din dì in dì, ca pretensiunile ce lumea le face dela unu invetiatu devinu totu mai mari, pecandu elu nu are inca nici o cale deschisa că se si-le pótá propriá mai iute si mai cu facilitate: astu - felu elu si-sfárimà capulu se afle unu metodu simplu, facilu in apropiarea sciintieloru. Fati- cele lui la resolvarea acestei probleme dificile au si fostu incoronate de resultatele dorite. Elu escugetà o metoda, meditá multu asupra ei, si candu socotì ca

*) Cumu? Membrii comitetului suntu nula? R.

vă fi destulu de corespundietore, destulu de aplicabila și facilă, se adresă catre principalele Moritiu de Orania că se-i accepte și se-i introducă metod'a. Principalele i respunse, că acceptă metod'a lui, dar' numai la instruirea limbii latine. Raticu se indignă pentru acăstă si nu vră se acceptă acăstă invoiela a principelui. În anul 1612 asternă dietei germane unu memoriu în care elu dice, că voiesce se facă unu servită a totă creștinatatea, aratandu cumu se pôta învetația atatu cei tineri catu si cei betrani in tempulu celu mai scurlu limb'a ebreica, greca, latina si alte limbe. Totu d'odata accentuă elu, că tinerimea trebue se-se înstueze mai antăiu in limb'a mama, că se pôta in aceeași cete bine si fluidu, se pôta scrie si vorbí cumu se cade. Acestu principiu a facutu epocha, care l'au adoptatut poporele, si astazi este si trebue se fia stău'a polara a instructiunei.

Memoriulu lui Raticu astă resunetu in Germania. Palatinulu Wolfgangu Wilhelmu dela Neuenburgu darui pe Raticu cu 500 fl. că se-si pôta castigă cartile si mîdilöcele spre perfectionarea lui ulteriora. Duces'a Dorotea de Waimar conchiamă o adunare la Erfurt, care se se consulte despre metod'a lui Raticu. Dorotea dede lui Raticu pe sorus'a că s'o instrueze in limb'a latina, si la mórtea ei i testă 2000 fl. că se-si pôta esecută planurile sale. Raticu porñi in 1617 si amblă din unu locu intr'altulu laudandu-si metod'a că s'o adópte directiunile scolare pe lunga o renumeratiune buna. Astufelu Raticu facuse din metod'a sa unu articulu de speculatiune, si chiar' pentru acăstă principiile lui d'altmentea bune devenise in óre-care faimă rea. Se cam dă cu socotela ca Raticu a fostu cam siarlatanu, si ca nu pentru importantia lucrului, catu mai vertosu pentru bani a escugetatul elu metod'a sa.

Fautorii metodei lui Raticu devinu pe dî ce merge totu mai numerosi. Raticu ajunge directoru la scôla nouă din Köthen, unde elu adunase pe lunga sine óre cati barbati diliginti, cari se propuna in aceea scôla dupa metod'a lui. Elu inse i facă se promita cu juramentu, că ei voru aplică acăstă metoda a lui spre onórea lui d-dieu si prosperitatea tinerimiei, si ca o voru tiené că unu secretu si nu voru descoperi-o nimenui. Astufelu Raticu intemeia aci celu d'antăiu seminaru de învetațiori. Acești barbati tineri se adoperau a propune pe catu se pôte mai bine dupa metod'a lui Raticu, dar' fiindu ca ei insisi nu erau de prinsi, si le lipsea pracs'a, astu-felu mergea lucrulu

schiopatandu. Raticu nu potea se propuna insusi, pentru-ca elu era ocupatul forte cu afacerile sale de directoru si inspectoru, precum si cu compunerea cartilor scolastice. Acăsta impregiurare facă, ca metod'a lui Raticu nu avă resultatele dorite, si elu trebui se parăsesca Köthen. D'aici se incepe tragedia vietiei lui. Elu acumu la betranetie amblă d'intr'unu locu intr'altulu fora midlöce de traiu, se rogă se i se acceptă metod'a intr'unu locu său intr'altulu, dar' mai cu sama popii debachau depe catedra contra reformelor lui. — Pe candu Ocsenstierna se ocupă in Svedia cu reform'a învetațimentului, cere unu planu dela Raticu dupa metod'a lui; elu i tramite unu tomu voluminosu. Ocsenstierna nu se desgustă nimicu pentru acăstă maniera a lui Raticu, ci-lu dă la nisce barbati competinti se-si deea parerea despre elu, cari si-o si dera in favoarea lui Raticu. Dar' togma p'atunci lovesce pe Raticu apopleksi'a in limba si in man'a drépta, asiá catu acumu numai poteci face nimicu cu elu. Destulu l'a totu intrebătu Amosu Commenu că se-i mai dee unele desluciri despre metod'a sa, Raticu inse n'a vrutu se-i spuna nimicu. Dupa doi ani si mori, adeca in 1637.

Principiile lui Raticu se astă depuse in memoriulu ce l'a presentatul elu in 1618 principelui din Köthen, si suntu urmatorele: 1. Învetațimentulu trebue se fia comunu, deschisu totororū, nimene nu trebue eschisul, fia-care trebue se înveta celu pucinu a cete si a scrie bice. 2. Cea d'antăiu instruire in cetire si in scrisu trebue se se facă din sant'a scripture. 3. Tinerimea trebue instruită mai antăiu numai in o limbă său o arte, si nu trebue lasata a trece la alt'a pana candu n'a învetațiatu si n'a cuprinsu bine cea d'antăiu. 4. Tôte trebue se se facă dupa ordinea naturei, care pasiesce dela cele mai simple si mai imperfekte la cele mai complicate si mai perfecte, si astu-felu dela cunoscutu pasiesce la necunoscutu. 5. Scolarului nu trebue se-i prescriji nici o regula, se-lu faci se învetație de rostu, lucrulu său limb'a s'o înveta mai antăiu dintr'unu autoru probat. 6. Tôte artile trebue învetațiate in dôue moduri, antăiu pe scurtu si apoi pe largu, pe de plinu. 7. Tôte trebue dispuse in armonia si unitate, astu-felu catu nu numai tôte limbile se se propuna intr'o forma, ci si in ori-care arte se nu obvina nimica ce ar' contradice alteia. 8. Discipululu trebue mai antăiu instruitu in limb'a mama, si numai dupa ce s'a deprinsu bine in acăstă trebue lasatu se tréca la alte limbi. 9. Scolarulu trebue se le facă tôte cu

placere si fora siluire, astu-fel pe elu invetiatorulu n'are se-lu pedepsésca pentru-ca nu invétia, are se-lu pedepsésca supraveghitorulu déca se pórtă reu. 10. Invetiamentulu trebue se se predee nunumai in limb'a latina si grecésca, că pan' acum, ci si in limb'a mama culta si in tóte celealte limbi. 11. Scólele dupa diversitatea limbilor se se redice in locuri diverse. 12. Fia-care scóla se-si aiba supravighitorulu séu inspectorulu si invetiatorulu seu, cari se fia obligati a dá socotéla despre afacerile loru scolar-chului loru supremu. 13. Pe fetiori se-i instrueze si se-i tienă in disciplina barbatii, ér' pe fete femei.

Din aceste principii, se vede nesuñtia lui Ratichu d'a emancipá scól'a din sclavi'a spirituala in care se aflá. Elu numai vorbesce aicea de scrierea in limb'a latina; elu numai vorbesce de memorisarea séca de frase si cuvinte; nu mai vorbesce de nisce obiecte de invetiamentu fora valóre practica si fóra nutrementu spiritualu, elu dice ca omulu trebue se purcédă dela simplu si neperfectu la compusu si perfectu dela cunoscutu la necunoscutu. Limb'a mama este cea mai cunoscuta, astu-fel elu incepe dela ea. Materiele de invetiamentu astu-fel le ordinéza elu, incatul se se ajute si se se suplinésca un'a pe alt'a. Ratichu dice ca in invetiamentu tóte trebue se mérga dupa ordinea séu cursulu naturei, si elu sub natura nu intielege natur'a psichica, ci cea fizica. — Asiá e, totu ce ce este contra naturei, in contra cursului ei, nu pote prosperá. Este inse intrebarea cumu, in ce modu, pe ce cale potem urmá ordinea si cursulu naturei? A deslegá acésta intrebare, este a aflá pétr'a sapientiei. Tóte metodicele vorbescu d' acésta ordine, d' acestu cursu alu naturei, dar' nu ne arata cumu se-lu urmamu, astu-fel pan' atunci acestu principiu generalu remane fara nici unu folosu practicu pentru invetiamentu.

Pur'tulu cardinalu pre lunga care se înverte Ratichu este limb'a mama. Pe candu Ratichu si-fierbea capulu cu crearea unei noué metode de invetiamentu, limb'a mama erá esilita de prin scóle si limb'a latina erá limb'a instructiunei. Elu pasiesce cu principiulu seu, ca limb'a mama se fia limb'a instructiunei; si nu trecu multu si acestu principiu a si triumfatu. Pela gimnasi si pela universitat se propunea in limb'a mama, chiar si tesele de doctoratu erau in limb'a mama. „A invetiá in limb'a mama, dice Ratichu, este acelu avantagiu, ca seolarulu are se iee grige numai la lucrulu care trebue se-lu invetie, si limb'a nu-lu impedeaca in priceperea lucrului. Pe lunga acést'a mai este si acelu emolumentu,

ca déca tóte sciintiele folositore in viéti'a de tóte dílele voru si propuse in limb'a mama, fia-care si pote apropiá aceste sciintie, si prin latrrea cunoștiintelor si-pote cultivá mintea si judecat'a, pote trage folosu si pote se-si intrebuintieze sciintia.“

(Va urmá.)

Sciri scolastice.

Conferintiele invetatoresci ale invetiatorilor de pela scólele gr. or. decurgu. Noi asteptam cu cea mai via incordare resultatulu acestoru conferintie; pana acumu inse ne sosi numai o corespondintia despre aceste conferintie. Acceptam si credem ca respectivii dd invetatori séu altii, cari iau parte la aceste conferintie ne voru relatá despre decursulu conferintielorú că astu-fel se ne potem dá in urma opiniunea despre resultatulu universalu ala acestoru conferintie invetatoresci din estu anu.

Mediasiu 24. Augustu. Conferintie le invet. se incepura in biseric'a nostra de aci in 19., in dio'a prima cu tienera servitiului d-diescu de diminétia; dupa acarui finire, se cantă de catra invetitorii adunati: „imperate cerescu“ intr'nu tonu armonicu si evlaviosu, in presentia d. Adm protp. Dionisiu Chendi, si a on. d. comisariu scol. Ignatiu Mendocea, precum si a vr'o catorva dintre mirenii. — Se ridică apoi d. D. Chendi si tienù o cuventare potrivita din partea prea inaltului inspectoratu supremu de scoli, in carea declară conferintia de deschisa. In urma careia se inlătara in treitele strigari de „se traesca“ din partea invetitorilor. — Dupa aceea tienù d. comisariu o cuventare asemenea potrivita, in carea prelargu desfasuri datorintiele ce le are că comisariu delegatu pentru tienera conferintelor invetatoresci, precum si datorintele invetitorilor facia cu mai marii loru, cu scolarii si parentii loru, fiindu urmata asemenea de unu intreita „se traesca.“ Dup' aceea se incepù esaminarea invetitorilor din cantarile si tipieulu bisericescu. Cu finirea acestei esaminari se incheia conferintia. Dupa amédi se tienù a dou'a conferintia. Obiectulu acestei conferintie fù esaminarea invetitorilor din instructiunea pentru invetatori, fiindu totu aceiasi membrii de facia, si se incheia cu rogateanua de séra A dou'a dì in 20. Augustu dupa finirea servitiului d-diescu invetitorulu T. R. din comună Atielu tienù o cuventare,

dupa care se continua esaminarea invetitorilor din Instructiune.

Dupa amedi se continua esamenile din instructiune desbatanduse si intrebarile din instructiune pentru dd. comisari. Dupa esaminare invetitorulu T. R. mai repetă in o orătire scurta cele ce le disese mai nainte fiind provocat de on. d. administratoru protop., precum si de d. comisariu, intr' aceea intră in conferinta si d. Binder de Biedersfeld Bürgermeister, carele se primi cu „se traësca.“ Densulu in urma si-arată placerea pentru decurgerea acestor conferinti, promisiuindu a luă parte la tōte afacerile nōstre, si a-i fi usile totdeuna deschise pentru noi. La care declaratiune on. d. adm. prot. i multiem in numele intregei conferinti, aseminea i multiam si d. comisariu, dupa care se inchia conferinta hotarinduse a se mai continua in diu'a urmatore.

In 21. Aug. se mai continua portractarea celor latte obiecte din amintit'a instructiune; dupa care d. comisariu tieni o cuventare in care recomanda invetitorilor tienerea Organului pedag. si provoca conferinta d'a se declară de a luă parte pe anulu viitoriu la o alta asemenea conferinta. La acēsta provoicare invetitorii respunsera unanim: voim u. In urma luă cuventulu d. adm. prot. si multiam in scurtu in numele invetitorilor si a intregei conferinti d. comisariu, in fine conferinta se incheia cu: mărire intru cei de susu lui d-dieu. etc. etc. Toti membrii se despartiră cu multiemire de la acēsta prima sarbatore a unei nōue vietii invetatoresci. Dee cerulu că in anulu viitoru se fia si mai manusu acestu terenu!

T. R.

Nadab in $\frac{28}{30}$ Augustu (intardiatu). — Tienanduse esamenulu de véra la scola triv. romanésca gr. din satulu Nadab in diu'a susnumita in presenti'a o. domni T. Albiciu, I. Varga, T. Cefanu si a multoru alti demni de onore ospeti, intre care vedi bine nu lipsira nici autoritatile comunali, acestu esamenu solemnu ne facu a mai uită incatva tempulu celu masteru, man-gaindune cu resultele cele preste asteptare imbelisugate.

In cea mai placuta pusatiune ne aflaremu de nou, a ne poté esprime multumirea si recunoscinti'a nōstra catra amatulu, zelosulu si diligentulu invetitoru a mentionatei scole d. Ioane Dobosiu. Binenimeritulu si practiculu metodu trase cu distingere atentiuinea tuturor a supra respektivului.

Esamenulu se deschise mai antaiu cu „Im-

perate cerescu“ apoi cu o cuventare de unu elevu bineventandu auditorii, si urmāră numai decat intrebatiunile si responserile din obiectele propuse si anume: doctrin'a religiunei si istoria biblica, — lectura si scrisoarea romana cu litere strabune si slove curile, scrisoare si lectura magiara si germana, din aritmetica cele patru operatiuni a numer. ne-anumiti si anumiti, economi'a practica, geografi'a elementara si gramatic'a romana; spre mai mare admirare a nostra urmara in fine esercitari si exemple de computu mentalu, la care respundeau elevii mai marisiori, calculandu minutu. Din tōte acestea respundeau tenerii forte bine si curatu, in urm'a caroră se arata pre facele toturor auditatorilor cea mai mare bucuria si indestulare.

La finea esamenului unu elevu prin oratiune multumí o spetiloru cari bine voira a asistă la esaminu, caroru si stimabilu d. Georgiu Szida notariul comunale — inflacaratu de zelulu natuinalu, cu unu susfletu energiosu — rostí o cuventare, provocă parintii, a dă pruncii regulat la scola, instruindui, ca numai scol'a si bun'a crescerei pote smulge din amar'a saracia, — numa scol'a i pote lumină si povetiui la lumanulu fericii; — multumi in ultimu docintelui pentru nisuinti'a-i necurmata de feru si laudabil'a procedere cu elevii, careia si noi adaogemu, si dicem: „dee cieriul că se-lu avemu inca multu tempu in midiloculu nostru“ — ca asemene docenti capabili la scólele nostre populare — pentru binele patriei — catu mai multi din vreme 'n vreme se se sporësca, se se 'nmultiésca.

Mai multi.

Bucovina. A. C. Cernautiu in 3. Septembvre 1863. Asda-di in fine s'a si deschisu cu solenitate scol'a reale superioara, calcandu-se (?) multe dorintie drepte natuunale, si s'a inceputu inscrierile. Dupa ce s'a sevarsitu s. titurgia in biseric'a gr. or. la care au fostu de facia representantii deregatorielor, preotimei si a cetatianimei, s'a dusu cu totii la localulu scólei reale, unde antaiu s'a facutu santirea apei si s'a cantatulmnul poporalu. Escel. sa episcopulu Hacman tieni apoi una cuventare romanésca, in care defasiură necesitatea unui institutu pentru invetierea sciintielor reale, mai alesu in timpulu nostru, unde progresulu sciintielor naturale au adus nenumerate inventari, ce au inuriat in vieti'a practica, straformandu facia' pa-mentului, apropiindu departarea, inlesnindu industria si negoziul, si producandu din dì in dì nōue indreptatiri mai alesu in masineriele de industria si agricultura. Apoi cuventă totu episcopulu Hacman, cantandu-i-se

antaiu dupa poronca „εἰς πολλὰ ἔτη“ in limb'a germana, espunandu motivele din cari s'aflau indemnatiu a incuiuintia ca din fondulu religiunariu se se insintiedie acest'a scol'a si enarandu cursulu petractariloru in acest'a privintia. Cantandu-se era-si, „εἰς πολλὰ ἔτη“ au luat cuventulu directorulu acestei scole, Dr. Herman Tausch si in limb'a germana au inceputu a ne spune, ce semneza scol'a; reale superioare, ce necesita este de a invetiá aritmetic'a, caligrafia, pictura, geometria s. a. m., toté aceste intr'unu tonu ca candu adunarea, ce consta din barbatii cei mai intelectinti, nu ar' avea nici o pricepere de scopulu unei scole reale, si ca candu dlui au venitua reservá lumina a asupr'a nostra; fia ca sa fi potutu cineva si invetiá ceva din oratiunea lui, dara medocritatea propunerei erá atatu de batatore la ochi, incatu cugetai, a audí una invetiatoriu propunendu baietiloru lui toté cate le-a disu. Aducandu-si aminte apoi d. directoru ca din care fondu se sustiene scol'a acest'a, o puse sub scutulu — nu a providintiei, a imperatului, seu macaru a episcopului si a guvernului de tiéra, ci a fondului religiunariu, asigurandu pe escel. sa episcopulu, ca se va departa dela scol'a reala, déca se va afla unu barbatu de relegea gr. or. in loculu lui. Cu aceste s'a in tu solemn'a deschidere, si noi ne intrebamu: óre caracterulu natuionale sa fie cu totulu neamintitu la o solemnitate ca ast'a? Ori se fie destulu, ca episcopulu se pomenesca numai in oratiunea sa, ca fondulu religiunaru, din care se sustiene scol'a este „fundatiunea piosiloru principi ai tierei“ (Landesfürsten) fara macaru se dica, ca acesti principi au fostu romani? Apoi da! nu se mire on. publicu romanu, caci trebile pe la noi camu asia totu mergu. Au dora ce se mai pre-tindem, daca avemu scoli, fie ele si nemtiesci? Nu e destulu egal'a indreptatire, déca in gimnasii si in scol'a reala este si o catedra de limb'a romana, macaru ca in cea din urma nici nu e asiedata? Ce? limb'a propunerei romana voiti? O romaniloru esagerati! Dar' unde ar' fi apoi egal'a indreptatire? Jidovii, Armenii, Ungurii, Lesii, Moravii, Cechii, Lipovenii, Ciganii ce suntu in Bucovin'a, nu potu se cere asemene? Si intru adeveru! Caci pucinei Armeni au si isbutit u cetererea Ioru, seu mai bine dicandu directorulu gimnasiale Wolf furiosulu dusmanul al gimnasielor romane in genere si mai alesu a celor Transilvano-ungare, vorbindu a amestecá lucrul, catu numai ar' fi cu potintia, s'a silitu si au isbutit de a decide la gimnasiulu de aice una catedra pentru limb'a arména, si faptulu a-

cestu eroicu la trimbitiatn gazetóriulu Neubauer in gezel'a sa marézia „Bucovina“ ca unu semnu stralucit u egalei indreptatiri, si alu silintiei directoratului de a o faptu. Eca silintie de aceste ne au adusu intr'acolo ca am pierdutu dóue institute in tiéra, care dupa dreptu ar' fi fostu se fie chiaru romanesci, eu cugetu gimnasiulu sucevénu si scol'a reala din Cernauti! Perirea ta din tine Israile! Perirea Bucovinei totu din fiii tei, ce conduceu interesele tale, dar' nu spre ferirea ta, ci spre alte scopuri!

(Concordia.)

Materiale de instructiune.

Schititia din istoria naturala.

(Brosc'a riiósa.)

Unu scepticu (necredinciosu) in perfectiunea si frumuseti'a naturei, a disu o data unui filosofu: „Déca natur'a este asiá de sublima si de frumósa, cum dici, de ce a facutu urita brósc'a riiósa?“ la care filosofulu a respunsu: Déca d-dieu este asiá dreptu, cum dicemt toti, de ce lasa sórele se lucésca peste asasinulu că se savirsiesca asasinatulu seu oribilu? Adeverulu este ca d-dieu este dreptu, inse de o dreptate infinita pe care din caus'a ideiloru nóstre marginite despre dreptu si nedreptu, nu putemt s'o intielegemt; asemenea si frumuseti'a infinita, gramadita in toté operile naturei co-vérsiesce ideile nóstre estetice marginite despre aceea ce este frumósu si ce nu. Atâta vedemt, ca chiaru in brósc'a riiósa si in cele latte creatiuni cele mai urite si cele mai scárbose la vedere, domnesc o perfectiune admirabile in faptur'a organelorloru si in functiunile care resulta intr' aceste organe. Si apoi inteligint'a nostra, ne dice ca o inteligintia asiá de suprema, asiá de perfecta in intru si asiá de urite pe dinafara trebue se fi avutu unu scopu cu densele, mai pre susu de catu unde ajunge inteligintia nostra. Chiaru in sfer'a creatiunei omenesci, óre nu vedemt cate o data unu geniu sublimu intr'unu corpu diformu si forte uritu la vedere? Dovéda, este de la Esopu in tempurile antic para la Mendelson in timpurile moderne. Aici vedemt ca sentint'a lui Senofontu care dice ca: „totu d'una unu spiritu frumosu locuesce intr'una corpu frumosu,“ nu e totu-deuna adeveratu. Acestu preambulu, crediu ca me va scusá, déca voi se vorbescu acumă ce va despre istoria naturale a bróscei riióse.

Brósc'a riiósa (Crapaud, Bufo, Kroete), este coprinsa in clasificatiunea zoologica intre Amfibii, adica animale

**

cu pelea góla (fara peri séu solzi), care traescu in apa si pe uscatu, care au o semi-metamorfosa, unu cordu cu trei despartiri, prin urmare sangé rosiu si rece; in tineretie respira că animalele acuatice, mai pe urma că animalele terestre; intr'unu cuventu, apoi tiene la o familia cu bróscele ordinare, numai că corpulu loru este acoperit cu nisce bube urite care sémena cu rii'a, de aci numirea ei de brósca riiósa.

Multu tempu si chiaru pana in secolulu nostru era o discutiune mare intre naturalisti, déca brósca riiósa e otravita séu nu? Cea mai mare parte a naturalistiloru a disu ca acestu animalu nu numai ca este forte uritu la vedere, dara este si periculosu, fiindu otravita, pe candui alti (s. e. englesulu Davy si germanulu Blumenbach) au negatu acestea otraviri a bróscelor u riióse.

Dara naturalistii mai moderni suntu toti convinsi ca brósca riiósa este veninata (otravita) si acestu veninu se asta intre besic'a mica ce este pe partea de susu a solzului sub pele.

Candu brósca este necajita, atunci apasa pe mușchii cari inconjoru basic'a si arunca fluidu afara. Asiá dara este invederatu ca veninulu acestui animalu este arm'a sa de aparare. Intr' adeveru, nu este cavalerescu de a se luptá cu arme otravite; dara care brósca riiósa a pretinsu vre o data a fi cavaleru?

Este lesne d'a aratá acestu veninu, caci e destul d'a face o taiatura mica in numitulu locu si a apasa acolo cu degetul, si atunci veninulu se va aratá in form'a unui fluidu laptosu si grosu care, peste pucinu, se va ingrosá mai multu, va deveni galbenu si lipiciosu, d'unu gustu forte amaru si d'o odore gretiosa; aruncat in apa séu in spirtu, acestu fluidu formeaza o materia inchiegata.

Mai de un'a-dí s'a facutu esperimente, in Francia cu acestu veninu; s'a datu dintr'insulu ceva, ori puru, ori amestecatu cu apa, de mancatu caniloru, bróscelor si iepuriloru albi, si s'a vediutu ca veninulu bróscelor riióse este inse mai tare de catu cela alu Salamandrei (siopérla otravita), caci veninulu Salamandrei acuatice a omoritu unu cane mare dupa $2\frac{1}{2}$ ore; unu iepure albu, dupa 9 ore, o brósca dupa 6 ore, pe candu veninulu luatul de la o brósca riiósa a omoritu unu cane si o brósca dupa o óra, dara paserile mici au murit chiaru dupa 5 séu 6 minute. La paseri s'a aratat ca indata dupa luarea veninului, aceste animale au deschis gur'a au amblatu că ametite, au inchis ochii si au murit. Chiaru si veninulu uscatu séu amestecatu

cu unu acidu (care slabesc natur'a sa alcalina) era in stare se omore numitele animale.

S'a observatu asemenea ca veninulu bróscei riióse si alu Salamandrei produce unu mare efectu asupra cordului (inimei), adica paralisa lucrarea cordului si a tuturor muschilor, mai cu séma a muschilor limbei: dara veninulu bróscei riióse produce mai cu séma varsaturi si convulsiuni (spasime), pe candu veninulu Salamandrei produce o stare d'apatia si depresiune (micsiorare) a tuturor fórtielor vitale. Lucrarea acestor materii veninate, se urmeza in doué feluri, ori ca le damu animalului de mancatu, ori ca le altoimu (ca vacin'a) print'o rana facuta in pele. — S'a incercat si a pusu ceva dintr' aceste materii si pe ochii omului si s'a vediutu ca si acolo produce o mare irritatiune (aprandere) si o rosiétia care tine mai multe óre, pe candu pusa in nasu, produce o mancarime acolo, o strenutare, rosiétia si o inlatura. Dára veninulu luatul din Salamand'rea terestra (care traesce pe uscatu) nu e asiá de tare si a omoritu cani si brósce tocmai dupa 3 pana la 5 dile. S'a mai observatu ca veninulu unei brósce riiósei datu unei alte brósce riióse, s'au veninulu unei Salamandre datu unei alte Salamandre de felulu séu, n'a produsu nici unu efectu, pe candu veninulu unei brósce riióse, datu unei Salamandre (séu vice-versa) a fostu omoritoru.

Hencker (in opulu seu „Mitridates“ naréza ca fosti, otravitori de meseria din Italia, au avutu obiceiulu a prepará unu veninu in modulu urmatoru: punea o brósca riiósa intr'unu cilindru de sticla, pe fundulu cilindrului punea pulbere (prafu) de zaharu si au iritatu (necajit) brósca si ast-felu animalulu versa veninulu seu peste pulberea de zaharu. Asemenea se istorisesce că unu omu care avea obiceiulu de a mancă pisici, siórici, insecte si paiajeni, s'a prinsu ca va mancă si o brósca riiósa, dara abiá a inghititul dintr'insa si indata a semtitu o arsura mare in stomacu, felurimi de colici si de versaturi si abia a scapatu cu viétia.

Cu tote acestea, s'a observat ca porcii, ratiele si berzele mananca brósce riióse fara vetemare, dar' canelui, de si acesta mancare i este vetematore cu tote acestea elu o mananca cu posta.

Nu e de mirare ca unu animalu de o infacisiare asa de urita, fiindu si otravita, a datu locu la o multime de prejudicii si superstițiuni populare. Éca unele dintre dinsele. Unii au credutu ca unu cane candu a mancatu o brósca riiósa trebuie se si turbeze; altii au disu ca bróscele riióse sugu nótpea laptele vaciloru

(intocmai că urita pasere de nopte numita Caprimulgus), alii au afirmat că bróscele riióse sunt, că se dicemur asiá, nemuritóre: caci póté se traiésca ani fara mancare si resuflare, chiaru seculi si mii de ani, fiindu inchise in petre impermeabile pentru aeru. Dara chiaru celebrii naturalisti Blumenbach si Oken au crediutu inca acestea, de aceea gasim in opurile loru ca „este fara indoiéla ca bróscele riióse potu se traiésca multu tempu in trunchiurile arborilor séu in intrulu petrelor (Blumenbach) séu“ ca s'a gasitu in petre scóse din adancimea pamentului brósce vii, si candu s'a spartu pétr'a, au esitú afara vii, si ca e probabilu ca somnul iernei acestui animalu l'a apucatu acolo, l'a acoperit cu nisipu care pe urma s'a intarit si a devenit pétرا (Oken)! Naturalistii moderni, suntu de parere ca intr'adeveru s'a gasitu brósce riióse vii inchise in petra, insa este o eróre a 'si imagina ca aceste animale au traitu in acést'a stare sute si mii de mii, acésta este unu prejudiciu care n'are nici o bása sciintifica.

La aceste categorii de istoria bróscelor fórtate ciudate apartiene naratiunea reprodusa in anulu 1850 de catre unu diaru englesu (the Zoologist.) ca in anulu 1509, la spargerea unui zidu in Nortumberland s'a gasitu o brósca riiósa via in midilocul zidului, bagata acolo d'unu zidaru, George Vilsonu cu 16 ani mai nainte la zidirea acestei case, ca acestu animalu, la incepétu era cam tiepenu, dupa cate-va minute a incepétu a amblà si a sari.

O alta istoria analóga este cea urmatóre: „In tóm'n'a anului 1855 s'a sapatu intr'o mina de carbuni fosili, adunca de mai multe sute de picioare, si s'a scosu d' acolo o brósca via, care (dice naratorulu) trebuie se fi intratu acolo inaintea formatiunei acestoru strate de carbuni, adica 'nainte cu nenumerate mii de secoli! Este negresitú mai lesne de crediutu ca prin óresi care midilociu, acést'a brósca s'a strecoratu in aceste mine de carbuni, de catu a crede in nemortalitatea seculară a acestei brósce, care a trebuitu se fi avutu o viétila de mii de ani mai multu de catu piramidele Egiptene, de catu vérst'a genului umanu pe pamentu; o brósca miraculósa, care ar' putea se ridia de famosulu Cagliostro din secolulu trecutu, care s'a laudatu c'a asistatu si a jucatu la nunt'a de la Canna inainte cu 1800 de ani.

In fine, observamu ca bróscele riióse au si ele nisce pasiuni morale, adica suntu jaluse si necajiciose, caci in lun'a lui Aprilie póté cineva se observe ca 5

séu 6 brósce masculine facu curtea unei femele si se certa intre densele cu o mare furiá. Ecce ca si o urita brósca riiósa póté se fiá amorésata, ba inca si jalusa de amantele loru; éca lectiune mare pentru unii barbati care credu ca siede bine unui barbatu d'a fi jalusu; éca cu cine se pune intr'o categoria!

Catú despre bróscele riióse, nefindu caracterile loru zoologice, suntu cele urmatóre: au o metamorfosa; candu suntu mici inainte metamorfosei, au o coda lunga, numai dóue picioare din daratu si resufla că pescii prin branchii; dupa metamorfosa perdu cód'a, dobandescu picioare din 'aintea, resufla prin plamoni si vertebrile suntu curbate numai la facia din 'aintea; dintii si limb'a lipsescu la unele specii, asemenea si unghiiile. Costelete lipsesc, si ast'a face ca bróscele candu vor se inspire (resufla) aeru, imfla obrazii, totu d' data se inchide unu capacu alu gútului si asiá inghitu aerulu; dara candu voru se espire (se dea afara) aeru, atunci urméraza intr'unu modu contrariu. Pelea loru este in genero góla (sara solzi) si acoperita c'o materia lipicioasa. Dupa faptura picioreloru si a pleópeloru se deosebesce patru genuri de brósce, adeca: *Hylae*, care traescu pe uscatu si mai cu séma se acatia pe arburi cu picioarele loru, care suntu facute dinadinsu cu nisce discuri că se se lipescă de arburi; au plepóe, masculu are sub gútua o basica prin care scóte unu glasul tare; traescu peste totu pamentulu, coprinde multe specii, deosebite dupa colorile loru; primavéra de timpuriu le gasim langa ape statatóre, candu se si imperechezu; in lun'a lui Noembre se ascunde in noroiu; astea ne facu primavéra musica loru neplacuta si cunoscuta tuturor, insa numai masculul canta, si acesta tocmai la vérsta de 4 ani. Unii credu ca cantarea loru vestesce plóie. Se nutrescu de insecte si paientengeni.

Ranae, (brósce d'apa). N'au picioare agatiatóre, au dinti si timeanu. O specie a existat in timpurile antedeluviane, pe candu cele-lalte 7 specii traescu si acumă si suntu respandite peste totu globulu pamentescu. Una este mancabila (*R. esculenta*) mai cu séma in Franci'a o mananca ómenii; suntu verdi si au o linia galbenă trasa in lungulu corporului. Se afla de la Martie pana la Noembrie in apele statatóre; se imperechezu in lun'a lui Iuliu; cresc in noroiu si tocmai la vérsta de 10 ani au ajunsu la desvoltarea loru perfecta; ele ne dau serenade (musica de nopte). In Ungaria si la noi se gasesc o

varietate a acestoru brósce (R. Ridibunda) care are
pele negre pe burta și face unu sgomotu pré mare.
O alta specie este hrósca notatória (R. temporaria)
d'o colóre mai deschisa, cu mai multe semne ca de
panglice pe corpu; e mai mica de catu cea prece-
denta, este éra visibila numai vara, insa cate o-data
se arata si iórrna pe zapada candu este o dì senina;
si aceste specii au onóre de a fi mancate de catre
unii ómeni, mai cu séma buturile loru suntu fórté
cautate. Ce nu mananca omu, care se crede suve-
ranu, autocrat peste tóte fiintiel insufletite! B.

(Natur'a.)

Literatura.

Multu pretiuitulu nostru literatu **Gavrilu I. Munteanu** directoru si profesoru la gimnasiulu romanu din Brasiovu mai vine si d'astu data a face unu serviciu bine-venitu pe campulu instructiunei prin compunerea si edarea unui opsiou intitulatu: **Gramatic'a latina**, partea formaria pentru clasile I si II. gimnasiali inferiori. Brasiovu 1863.

Dupa parerea nostra la nici o carte scolastica nu se cere mai multa metodica si o logica mai severa decatul la compunerea si disponerea unei gramatici destinate cu deosebire scolarilor incepatori, unde nimica esențialu nu trebuie se scape din vedere, unde elementele trebuie espuse chiar' si precisu, unde totu ce trece peste aceste trebuie lasatu la o parte, pentru-cá se nu rapesci tempulu, placerea si paciint'a incepatorulu cu nisice notiumi secundarea. Aceste postulate ni le-a implinitu pe deplinu aminti'a gramatica candu am lasat'o din mana.

Varietati.

Invitare de prenumeratiune.

Vorb'a multa saracia'! — dice Romanulu, deci vomu spune pé scurtu ce voimur.

Neci mai multu neci mai pucinu decatul: a publicá o foia umoristica-satirica sub titlulu:

»U M O R I S T U L U«

Inse voint'a nostra nu e de ajunsu pentru ajungerea scopului, avemu lipsa — si inca lipsa mare — de concursulu dvostre, adeca vorbindu in limba mai pro-saica: de prenumeranti.

Deci domniloru si domneloru ni luamu libertate a ve rogá se spriginiti intreprinderea nostra; si asta o faceti chiar in interesulu dvostre, cá-ci veti vedé ca »Umoristulu« va fi cea mai buna foia umoristica romanesca in Austri'a, cu atatu mai vertosu ca — pre-cum sciti — nu esiste alta.

Inse deca neci argumentulu acestu-a nu va fi in stare a ve face se ve prenumerati, ci veti dori se auditi mai antaiu credeulu »Umoristului,« apoi eaca-vi-lu:

Satirisarea toturoru abusuriloru si secatureloru ce se ivescu in tóte dilele in viet'a comune, si combate-terea naravuriloru rele.

»Umoristulu« promite on. prenumeranti, ca nec odata nu va intardia, „pentru cause neaternatore de noi,“ neci din alte dificultati, ci va esi regulatu de la 1. Octovre in colo in tóta lun'a de trei ori, adeca in 1., 10. si 20. c. v. publicandu novelete si poesii comice, anecdote petrecatore si alte glume ocasiunali, in iocu de portrete — caricature.

Pretiulu de prenumeratiune, pentru provinciele din monarchia austriaca :

pe triluniulu: Optovre — Decembre 1 fl. 50 cr.

pe semestrulu: Opt. — Mart. . . 3 „ — „

pe 9 lune: Opt. — Iuniu . . . 4 „ 50 „

pentru Romania si alte tieri:

pe triluniulu: Opt. — Diec. . . . 1 fl. 80 cr.

pe semestrulu: Opt. — Mart. . . . 3 „ 60 „

pe 9 lune: Opt. — Iuniu . . . . 5 „ 40 „

Banii de prenumeratiune sunt de a se tramite: „La redactiunea **Umoristului**, Pest'a Strat'a lui Leopoldu (Leopoldgasse) nr. 18. etagiul I. usi'a I.“ si se primescu banonete ori catu de rele se fie.

Pest'a 19/31. Augustu 1863.

Iosifu Vulcanu.

Colocutorul primariu:

Georgiu Ardeleanu.

Proprietari si redactoru resp.